

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

Palatul Parlamentului
Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 76112 București 40, România
Telefon: (+40-1) 313-2531 Fax: (+40-1) 312-5480
Internet: <http://www.ccr.ro> E-mail: ccr@cdep.ro

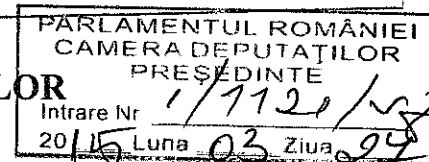
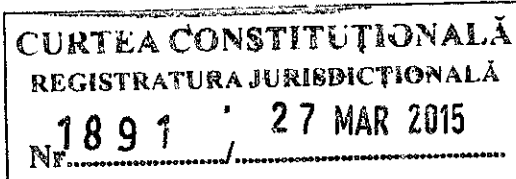
Dosarul nr.628E/2015

mi se pune de

Domnului

Valeriu Ștefan ZGONEA

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

În conformitate cu dispozițiile art.35 alin.(1) și (2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă înaintăm alăturat, în copie, cererea de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională dintre Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Consiliul Superior al Magistraturii, pe de o parte, și Parlamentul României, respectiv Camera Deputaților și Senatul, pe de altă parte, cerere formulată de Președintele României.

Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere asupra conținutului conflictului și a eventualelor căi de soluționare a acestuia până la data de 2 aprilie 2015.

Totodată, vă invităm să luați parte la ședința Plenului Curții Constituționale din data de 8 aprilie 2015, ora 10.00, la Sala de Consiliu, unde vor avea loc dezbaterile asupra cererii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională. =>

Prezența dumneavoastră sau a reprezentanților dumneavoastră este facultativă.

Vă asigurăm, domnule Președinte, de deplina noastră considerație.

PREȘEDINTE,
Augustin ZEGREAN

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosar nr. 628E/2015

ROMÂNIA

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

REGISTRATURA JURISDICȚIONALĂ

1858

26 MAR 2015

Nr...../.....

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

CP1/1163/26.03.2015

Domnului Augustin Zegrean

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

În conformitate cu prevederile art. 146 lit. e) și ale art. 80 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 11 alin. (1) pct. A lit. e), art. 34, art. 35 și art. 36 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, formulez următoarea:

CERERE DE SOLUȚIONARE A

CONFLICTULUI JURIDIC DE NATURĂ CONSTITUȚIONALĂ

dintre Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Consiliul Superior al Magistraturii, pe de o parte și Parlamentul României, respectiv Camera Deputaților și Senatul, pe de altă parte

I. Temeiul legal:

1. CONSTITUTIA

Art. 61 alin.(1) - Parlamentul este organul reprezentativ al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării.

Art. 76 alin.(2) - Legile ordinare și hotărârile se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți din fiecare Cameră.

Art. 80 alin. (2) - Președintele României veghează la respectarea Constituției și la buna funcționare a autorităților publice.

Art.133 alin.(1) – Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției.

Art. 146 – Curtea Constituțională are următoarele atribuții: (...) e) soluționează conflictele juridice de natură constituțională dintre autoritățile publice, la cererea Președintelui României, a unuia dintre președinții celor două Camere, a primului-ministru sau a președintelui Consiliului Superior al Magistraturii; (...).

Art. 147 alin.(4) – Deciziile Curții Constituționale se publică în Monitorul Oficial. De la data publicării, deciziile sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor.

2. LEGEA nr. 47/1992, privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată

Art. 11 alin. (1) pct. A lit. e) – (1) Curtea Constituțională pronunță decizii, hotărâri și emite avize, după cum urmează: A. Decizii, în cazurile în care: (...) e) soluționează conflictele juridice de natură constituțională dintre autoritățile publice, la cererea Președintelui României, a unuia dintre președinții celor două Camere, a primului-ministru sau a președintelui Consiliului Superior al Magistraturii; (...).

Art. 34. – (1) Curtea Constituțională soluționează conflictele juridice de natură constituțională dintre autoritățile publice, la cererea Președintelui României, a unuia dintre președinții celor două Camere, a primului-ministru sau a președintelui Consiliului Superior al Magistraturii. (2) Cererea de soluționare a conflictului va menționa autoritățile publice aflate în conflict, textele legale asupra cărora poartă conflictul, prezentarea poziției părților și opinia autorului cererii.

Art. 35. – (1) Primind cererea, președintele Curții Constituționale o va comunica părților aflate în conflict, solicitându-le să își exprime, în scris, în termenul stabilit, punctul de vedere asupra conținutului conflictului și a eventualelor căi de soluționare a acestuia, și va desemna judecătorul-raportor. (2) La data primirii ultimului punct de vedere, dar nu mai târziu de 20 de zile de la primirea cererii, președintele Curții Constituționale stabilește termenul pentru ședința de judecată și citează părțile implicate în conflict. Dezbaterrea va avea loc la data stabilită de președintele Curții Constituționale chiar dacă vreuna dintre autoritățile publice implicate nu respectă termenul stabilit pentru prezentarea punctului de vedere. (3) Dezbaterrea are loc pe baza raportului prezentat de judecătorul-raportor, a cererii de sesizare, a punctelor de vedere prezentate potrivit alin. (1), a probelor administrate și a susținerilor părților.

Art. 36. – *Decizia prin care se soluționează conflictul juridic de natură constituțională este definitivă și se comunică autorului sesizării, precum și părților aflate în conflict, înainte de publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I.*

II. Starea de fapt:

În conformitate cu prevederile art. 72 alin.(2) din Constituție, republicată, cele două Camere ale Parlamentului au fost sesizate de ministrul justiției, potrivit legii, cu cereri de încuviințare a reținerii și/sau arestării preventive a unor deputați și senatori în dosare ale Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție.

La data de 25 martie a.c, pe ordinea de zi a Camerei Deputaților a fost înscrisă cererea de de încuviințare a reținerii și arestării preventive a deputatului Theodor - Cătălin Nicolescu aprobată cu 174 de voturi pentru și 99 de voturi împotriva, hotărârea fiind adoptată în conformitate cu prevederile art. 76 alin.(2) din Constituție. La aceeași dată, pe ordinea de zi a Senatului au fost înscrise două cereri de de încuviințare a reținerii și arestării preventive pentru doi senatori, respectiv pentru Darius Bogdan Vâlcov și Dan-Coman Șova. Supusă la vot, cererea referitoare la domnul Darius Bogdan Vâlcov a întrunit 97 de voturi pentru și 48 de voturi împotriva, 5 fiind anulate, iar hotărârea a fost adoptată în conformitate cu prevederile art. 76 alin.(1) din Constituție; supusă la vot, cererea referitoare la domnul senator Dan-Coman Șova a primit 79 de voturi pentru, 67 de voturi contra și 5 anulate și, motivat de faptul că nu a întrunit voturilor senatorilor, această cerere a fost respinsă. Aplicarea diferită a normelor legale și regulamentare referitoare la majoritatea necesară încuviințării acestor cereri a creat un statut juridic diferențiat între deputați și senatori, fapt ce contravine prevederilor art. 69-72 coroborate cu cele ale art. 65 alin.(2) lit. j) și ale art. 73 alin.(3) lit. c) din Constituție, republicată, ce consacră un statut nediferențiat deputaților față de senatori. În mod concret, în timp ce la Camera Deputaților, asupra cererilor de încuviințare a reținerii și/sau arestării preventive a unor deputați s-a hotărât, potrivit art. 195 alin.(8) din Regulament, cu votul majorității deputaților prezenți, la Senat, asupra cererilor de încuviințare a reținerii și/sau arestării preventive a unor senatori s-a hotărât, potrivit art. 173 din Regulamentul Senatului, cu votul majorității senatorilor. În acest mod, una dintre cererile menționate a fost respinsă de Senat, pe motiv că acestea nu au întrunit numărul de voturi necesare adoptării.

III. În drept:

Solicităm Curții Constituționale să se pronunțe asupra existenței unui conflict juridic de natură constituțională ivit între autoritatea judecătorească, reprezentată în cauză de către Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Consiliul Superior al Magistraturii, pe de-o parte, și Parlamentul României, respectiv Camera Deputaților și Senatul, pe de altă parte, generat de omisiunea celor două Camere ale Parlamentului de pune de acord dispozițiile art. 24 alin.(4) din Legea nr. 96/2006 privind statutul deputaților și al senatorilor, republicată, și ale art. 173 din Regulamentul Senatului cu prevederile art. 76 alin.(2) din Constituție, republicată.

Potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, noțiunea de conflict juridic de natură constituțională constă în *"acte sau acțiuni concrete prin care o autoritate sau mai multe își arogă puteri, atribuții sau competențe, care, potrivit Constituției, aparțin altor autorități publice, ori omisiunea unor autorități publice, constând în declinarea competenței sau în refuzul de a îndeplini anumite acte care intră în obligațiile lor"* (Decizia nr. 53 din 28 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 17 februarie 2005). Astfel, pentru a interveni Curtea Constituțională în vederea soluționării unui conflict apreciem că sunt îndeplinite cumulativ cele trei condiții, respectiv:

- a) conflictul să fie între autorități publice;
- b) conflictul să fie juridic;
- c) conflictul să fie de natură constituțională.

✓ Cu referire la prezenta cerere, condițiile existenței unui conflict juridic de natură constituțională sunt îndeplinite, pentru motivele pe care le vom arăta în continuare.

Autoritățile mai-sus enunțate, respectiv Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Parlamentul, respectiv Camera Deputaților și Senatul, sunt autorități publice, fiind reglementate în Titlul III „*Autoritățile publice*” din Constituție.

Conflictul este unul de natură juridică, având în vedere că izvorul acestuia îl reprezintă inacțiunea Parlamentului prin care nu a fost pusă în acord legea organică cu dispozițiile Legii fundamentale.

În ceea ce privește cererile de reținere, arestare sau percheziție a senatorilor referitor la majoritatea necesară aprobării prin hotărâre a acestora, sunt aplicabile următoarele prevederi:

- art. 24 alin.(4) din Legea nr. 96/2006 privind statutul deputaților și al senatorilor, potrivit căreia Camera hotărăște asupra cererii cu votul secret al majorității membrilor săi;
- art. 173 din Regulamentul Senatului, potrivit căreia Senatul hotărăște asupra cererii cu votul majorității membrilor săi;
- art. 195 alin.(8) din Regulamentul Camerei Deputaților, potrivit căreia Camera hotărăște asupra cererii cu votul secret al majorității membrilor prezenți.

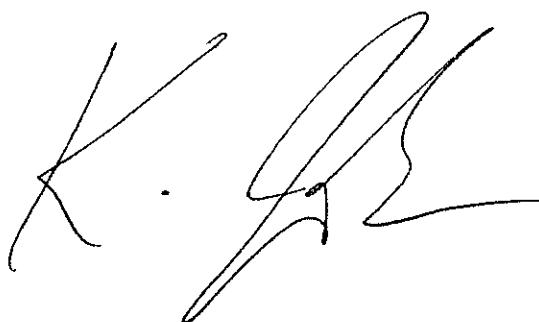
Prin Decizia Curții Constituționale nr. 392/2007 referitoare la admiterea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (3) din Legea nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.325 din 15 mai 2007), Curtea Constituțională a statuat că, de regulă, hotărârile Parlamentului se adoptă cu majoritate simplă de voturi, dacă Legea fundamentală nu prevede altfel. În același sens, menționăm și Decizia Curții Constituționale nr. 990/2008 privind constituționalitatea dispozițiilor art. 150 alin.(3) din Regulamentul Senatului (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.716 din 25 martie 2008) – referitor la majoritatea necesară adoptării hotărârilor Senatului privind cererile de urmărire penală în cazul senatorilor care sunt sau au fost membri ai Guvernului; prin această decizie, Curtea Constituțională a constatat neconstituționalitatea prevederilor art. 150 alin.(3) din Regulamentul Senatului, statuând că cererile anterior menționate se aprobă printr-o hotărâre a Senatului, cu votul majorității senatorilor prezenți, întrucât Constituția nu prevede în această situație o altă majoritate necesară adoptării acestui tip de hotărâri.

Obligativitatea deciziilor Curții Constituționale (exprimate, în cazul de față, și printr-o jurisprudență constantă a acesteia) generează, în conformitate cu dispozițiile art. 147 alin.(4) din Constituție, republicată, obligația de respectare a acestora de către toate autoritățile publice, pe cale de consecință, Parlamentul avea obligația de a modifica art. 24 alin.(4) din Legea nr. 96/2006, iar Senatul avea obligația de a modifica și art.173 din regulamentul propriu de organizare și funcționare.

În consecință, conflictul ivit este unul de natură constituțională, purtând asupra competențelor Parlamentului care, în conformitate cu prevederile art. 61 alin.(1) și ale art. 147 alin.(4) din Constituție, republicată, în calitate de unică autoritate legiuitoare a țării, avea obligația constituțională de a modifica dispozițiile art. 24 alin.(4) din Legea nr. 96/2006

privind statutul deputaților și al senatorilor, republicată, în sensul respectării caracterului obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale. Această omisiune a generat un regim juridic diferit în soluționarea cererilor de încuviințare a reținerilor și arestării preventive a unui deputat față de un senator și a condus la un blocaj instituțional prin imposibilitatea desfășurării procedurilor judiciare și a îndeplinirii actului de justiție. Astfel, prin raportare la o majoritate – în esență neconstituțională - Parlamentul a blocat posibilitatea instanțelor de judecată/procurorului de a se pronunța asupra temeiurilor cererii de arestare preventivă/reținerii în condițiile prevăzute de lege, prin prisma imperativului asigurării intereselor urmăririi penale sau a judecării, și a fost încălcat principiul separației și echilibrului puterilor în stat, precum și cel al obligativității unui comportament loial al autorităților publice față de Constituție.

În considerarea argumentelor expuse mai sus, vă solicit să constatați existența unui conflict juridic de natură constituțională între Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Consiliul Superior al Magistraturii, pe de o parte și Parlamentul României, respectiv Camera Deputaților și Senatul, pe de altă parte, conflict ivit ca urmare a omisiunii Parlamentului de a pune în acord dispozițiile legale cu Constituția în ceea ce privește majoritatea necesară adoptării hotărârilor de încuviințare a cererilor de reținere/arestare a unui deputat/senator, cu consecința blocării activității puterii judecătorești.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS – WERNER IOHANNIS